

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bérlegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyitlér“ rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr. fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyitléri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtnak el.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkénti nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

T. vidéki előfizetőink a lap szétküldésében előfordulható rendtelenségek s egyéb kellemetlenségek kikerülése céljából sziveskedjenek jövőre a postai utalványokat egyenesen kiadó-hivatalunkhoz Kézdí-Vásárhelyre címezni.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

A gazdasági év végén.

Budapest, 1886. szept. 26.

Immár vége van a gazdasági évnek. A természet roppant kegyetlenül, szivtelenül, mostohán bánt el az anyaföld termékeivel. A nap heve kárörvendő mosolygással égette el a mező termékeit s megőszítette a kalászt, mielőtt az zsenge életét átélhette volna. S a föld takarója alá elültetett mag csirájában fuladt meg, a nélkül, hogy a levegőt láthatta volna.

Kétségbeesítő pusztítás a természetől, a melyet imádunk és istenítünk! A költő szelleme csufosan meghazudtolva!

A „Székelyföld“ tárczája.

Két jó barát.

(Eredeti tárcza.)

Ugy szerették egymást, mintha testvérek lettek volna, kik nem lesnek örökségre. (Mert hát az örökségre leső testvérek csak testvérek, de nem barátok is.)

Sándort, meg Pistát sohasem látták egymás nélkül. Együtt laktak, étkeztek, mulattak, együtt sétáltak, sőt, ha tehetők volna, egyszerre lettek volna betegek is — csupa barátságból. Így azonban, ha Pistát egyedül látták az utcán szaladni, bizton ráfoghatták, hogy patikába megy gyógyszerért Sándornak, vagy vice versa.

Hogy ismerkedtek meg? hogy lettek olyan jó barátok? arról ezt jegyezte fel a krónika.

Egyszer a Muki bácsi kaláber-asztalánál találkoztak, a hol folyt a csöndes. Pistának meg Sándornak sohasem vágott be a „quart béla“ meg a „kunststickli“, s — csodák csodája — a két szőke gyerek egyszerre lett „schwarz“-czá.

Az órára néztek. (Nem a sajátjukra, mert az távol volt tőlük.)

Hol maradt a természet pompája s az arany buzakalászkok sűrű lengése, a mely az egész ország éltető mindenségeként szokott garmadává földagadni? Hol maradtak azok a méltóságosan megdagadt buzakalászkok, a melyek görnyedten is oly ékes szószólói egy egész ország jóvoltának?

A buza a legdrágább kincse a magyar népnek. A gazdaközönség Herkules vállain nyugszik, mely ha félrebillen, inségbe dönti az országot.

És az ország több helyén az inség már a küszöbre hágott. Ott áll a pitvar ajtaja előtt s azt várja, hogy az utolsó sütet liszt is elfogyjon, hogy aztán betolakodhassék a ház lakószobájába.

A mértékletesség megölője a kolerának s legnagyobb ellensége az inségnek is. De az a rossz szokása van a magyar embernek, hogy balsorsa hamar csüggedővé teszi... „Sirva vigad a magyar“... Búját rendesen a korcsmába viszi és cserebe adja borért, pálinkáért. Hanem ez a csere csak növeli búját, apasztja a láda fiát.

A csüggedő ember, ha gazdag is, tönkre megy. Nem szabad elcsüggednünk! Annijja még — hála Istennek — van a magyar népnek, hogy a telet kihuzhatja. Csak be kell jól osztani azt a kicsit, a mi van, s az is legyen mind a családé s ne jusson abból egy szem se a korcsmárosnak, mert mihelyt ennek is jut a kis szerzeményből, akkor elviselhetlen lesz a tél nyomora.

Az inség jajsavát Pestmegye már hallatá. Adóhalasztásért folyamodott a

nép és az adóvégrehajtás beszüntetéséért, Szomorú előjele a hideg télnek.

Ne várja be a földmives gazda, a míg a jászolból kifogyott a takarmány. Most fogjon már a munkához; menjen nap-számba, ha lova van és nem kapna fu-vart, mert ha nem szégyenli a napszámot, akkor nemcsak annyit keres meg, a mennyi neki és családjának elég, hanem szorgalmával megkeresheti a tavaszi vetőmagot is. Az éhinség a legborzasztóbb!

Tehát erő és kitartás!

A képviselőház az Adria ügyével foglalkozott a szombati ülésen. Az Adriával való szerződés megújításáról s a vállalat szubvenziójának 100,000 frttal való emeléséről volt szó. A kérdés körül hosszú, élénk vita támadt, mely az ülésnek csaknem egész idejét igénybe vette. A többség aztán úgy általánosságban, mint részleteiben elfogadta a törvényjavaslatot.

Miniszterváltozás. Báró Kemény Gábor lemondott a közlekedési miniszteri állásról. Helyébe báró Orczy Ő felsége személye körüli miniszter nevezetett ki ideiglenesen. Az erre vonatkozó legfelsőbb kéziratok így hangzanak:

I. Kedves báró Kemény! Midőn önt saját kérelme folytán közmunka- és közlekedésiügyi magyar miniszteri állásától felmentem, indítva érzem magamat, hogy valamint jelenlegi, úgy előbb viselt hivatali állásaiban is fáradszorgalommal kifejtett odaadó tevékenysége és hasznos szolgálataiért változatlan kegyelemmel állandó biztosítása mellett önnek teljes elismerésemel ezzel kifejezzem. Kelt Bruckben, 1886. évi szeptember 19-én. Ferencz József s. k. Tisza Kálmán s. k.

II. Kedves báró Orczy! Magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán önt a köz-

tesben. Megtörtént egyszer, hogy Sándort előléptették, de ő nem fogadta el, azt mondván, hogy majd Pistával egyszerre!

Nyolcz tavasz mult el; a két jó barát még mindig nem gondolt házasságra. Pedig immár a XXX-en is tul léptek s pedig különösen a Sándor koponyája kezd kopaszodni, a miért Pistá annyira dühös, hogy a maga hajából szeretne kiczibálni.

— Te Sándor, — szolt egyszer Pistá — nem hiányzik neked valaki a házból?
— Hiszen te itt vagy!
— Jó, jó. De olyan... hogy is mondjam csak?... vázonnépség, asszony portéka... mi?

— Igazad van; erre nem is gondoltam!
Ezután Sándor meg Pistá kevesebbet sétáltak, de annál többet álltak szobájuk utcára nyíló ablakai előtt, nézve egy másik nyitott ablakot, hol néha egy szőke fejecske, két mosolygó szemecske, rózsapiros ajakcska volt látható. A barátok szófukarok lettek.

— Pistá, te! Ki az a szép leány oda át?
— Én is őt nézem: Marjalaky Elza, a tanácsos leánya.

— Szép egy teremts.

— Én is amondó vagyok.

munka- és közlekedésiügyi magyar miniszterium ügyeinek ideiglenes vezetésével ezenel megbízom. Kelt Bruckben, 1886. szeptember 19-én. Ferencz József s. k. Tisza Kálmán s. k.

Kossuth Lajos nagy hazánkfától Olay Lajos képviselő a napokban nagyfontosságú levelet vett, melyben a függetlenségi pártnak a delegációba való bemenetele kérdéséről nyilatkozik nagy hazánkfia. A föltett kérdésre, bemenjen-e a függetlenségi párt a delegációba, Kossuth nem-mel felel.

A bulgáriai események. Kaulbars tábornok, kit Oroszország „diplomáciai ügyvivő“ minőségben küldött Bulgáriába, e hó 25-én érkezett Szófiába. Kaulbarsnak e hó 26-án beszélgetése volt Radoszlavov miniszterelnökkel. Kaulbars az ostromállapot rögtöni megszüntetését követeli. Radoszlavov azt felelte, hogy a minisztertanács okt. harmadikára határozta az ostromállapot megszüntetését. Kaulbars a nagy szobranje választási határidejét elhamarkodottnak tartja. Szerinte erős az izgatás Battenberg érdekében, holott tudni kellene, hogy újra megválasztása lehetetlen. Továbbá azt kérdi Kaulbars, hogy a foglyokat mért nem bocsátották szabadon? Radoszlavov azt felelte, hogy ez a törvényszék dolga. Kaulbars kérde, hogy miért égették el a zászlókat. Radoszlavov ezt katonai ügynek jelenti ki. Kaulbars kérde, hogy miért állnak csendőrkök az orosz konzulátus előtt? Radoszlavov azt feleli, hogy ennek nincs jelentősége s hogy nincs is egyenesen elrendelve. Kaulbars szeméreti a kormányt, hogy nem Bulgáriát, hanem pártérdeket szolgál. Radoszlavov azt feleli, hogy az összes pártok, a Czankovistákat kivéve, a mostani kormánynyal egyetértenek. A beszélgetés félőráig tartott. Mindennél nyugalom uralkodik.

Az ismétlődő fegyver kérdésében nagyfontosságú hírt olvasunk. A Manlicher-féle ismétlődő fegyver behozatala semmiesetre sem csupán fegyverünk tüzelési gyorsaságának növelését jelenti; e miatt talán nem is szánták volna el magukat a költséges új felfegyverezés keresztyvitelére. Az ismétlődő fegyver behozatala karöltve jár egy tüzéségi körök-

Másnap Sándor homlokán gondterhes felhők látszanak, mintha csak válni kellett volna barátjától.

— Pistá! megdöntöttem, a mit mondtál. Csakugyan asszony kell a házhoz; de azért együtt maradunk. Én már választottam...!

— Én is, Sándor barátom! A szép Marjalaky-leányt fogom elvenni.

Sándor szemébe két könny lopódzott.

— Mi az? Te sirsz!? Nyolcz év óta először! Talán csak nem... te is...?

— Igen, én is őt szerettem ki, de lemondok róla kedvéért, légy te vele boldog!

Pistá megszorítja Sándor jobbát.

— Nem! Ezerszer is nem! Én nagyon szeretem őt, nem tagadom... de ő a tied lesz! Érted? a tied!

— Nem fogadom el!

— Én megyek! Elmegyek tőled. Légy boldog vele!

— Akkor határozzon a sors! Nélküled én, nélkülük te, élni nem akarunk. Huzunk sorsot. Egyikünk boldog lesz Marjalaky Elzával, másikunknak az lesz jutalma, hogy a legjobb barát fogja sirját évenként megkoszorozni.

E perczben lépett be a levélhordó s az asztalra tesz egy levelet.

ből kiinduló másik rendkívül fontos találománnyal: a kaliberkérdésnek az összes államok által évek hosszú sora óta hasztalan keresett megoldásával. Ez fényes sikerrel megoldottat s a találománnyal az új löfegyvernél értékesített fog, úgy hogy ez minden tekintetben a legkétségtelenebb fegyver lesz valószínűleg a jelenben s a közel jövőben. A mai 11 milliméteres kaliberű löfegyver helyébe a 8 milliméteres fog lépni s a löveg aczából öntetik. E szerint az új löfegyver csöve is teljes átalakuláson megy át. Csak midőn e kérdéssel tisztában voltak, szánták el magukat az ismétlő fegyver elfogadására. Ausztria-Magyarország e szerint mesze tulajdonította a löfegyverkérdésben az összes többi államokat.

A mostoha gyermek.

Orbai-szék, szeptember hó.

Motto: Néma gyermeknek az anyja sem érti szavát.

Kiről mondhatnók, a helyi érdekeket figyelembe véve, jogosabban, hogy mostoha gyermek, ha nem az Orbai járásról, a háromszéki bércekről, rónák fákban, érczekben és gyógyfürdőkben csaknem leggazdagabb, de egyszersmind legelhanyagoltabb vidékéről?

Mostoha gyermekek vagyunk fenn a kormánynál, lenn a törvényhatóságnál és itthon egymás között.

Nem veszik kellő figyelembe, vagyis elhanyagolják érdekeinket, mert hogy ösereinket a fejlődő iparral párhuzamosan és szelárányosan, kellő haszonnal kiaknázhassuk; hogy parlagon heverő, néhol közszen, vas vagy más ércben is gazdag hegyeinken gyártelepek felállítását által munkaképes népünknek a megélhetés biztosíthatóság; hogy a kovászai — csaknem az egész földeteken páratlanul álló s különböző helyeken különböző savakat tartalmazó — gyógyfürdők kellő fellendülésnek örvendjenek és ezáltal a külföld kincseit is magunkhoz vonzhassuk s a magunkét megtarthassuk: nem hogy segédkezet nem nyújtanak, de még arra sem méltatnak minket, hogy a társulás előnyeire s ezzel kapcsolatosan teendőinkre vándortanítók által buzdítsanak, népünknek megmagyaráztassák, hogy minő haszonnal és miképpen lehet ezen óriási kincseket forgalomba hozni; sőt, úgy látszik, hogy — legalább állami segítséggel — egy helyi érdekű vasut kiépítésére sem lehet kilátásunk. Pedig mi közadók és jótékony adományaink által eddigelé ezerszeresen meghoztuk ezt az áldozatot úgy az államnak, mint más vidékeknek, és így jögnünk van az elérkezett időben azt vissza is követelni.

Legkevesebbet éppen megyénk központjában törődnek az Orbai-járási érdekeivel. Mint mindennap tapasztaljuk, ritka czéltossággal ohajtának minket, illetőleg járásunkat háttérbe szorítani. Ha nekünk állam- orvos kell, — dacára annak, hogy a határszélen vagyunk és annak tartását állami ér-

dek követelné az örökké vész Romaniaszomszédságában — fizessük. Ha távirat kell, állítsuk fel azt mi, dacára a stratégiai fontosságú helyi fekvésnek. Ha a határszél mentén az állam érdeke őrházak építését igényli, építsék fel azt közseink közösen. Szóval, bármi kell nekünk, hozzuk létre azt mi, mert másképp úgy sem nyerjük meg.

Járásunk népe főelemét képezi az iparos- és földmíves-osztály. E népnek örökös baja a társulás iránti közöny. E nép dolgozik eleget, de munkájának ma már jutalma nincs. A pálya előtté van, de azt részben anyagi, részben szellemi gyengesége folytán nem tudja betölteni. Közönyös lett már minden iránt, mert nincs, ki oktassa, és így nem is lehet tőle kívánni a párhuzamos haladást.

Szólaná, de nem bír szólni; már pedig néma gyermeknek szavát anyja sem érti meg. Nincs senki az egész járásban, ki szavát fel emelné, sem a napisajtóban, sem máshol.

Mostoha gyermekek vagyunk.

Mi nem szeretjük az örökös zsörtölődést s nem hiábavaló panaszokkal állunk elő. Mi magunkat Háromszék megye többi járásaival egy és ugyanazon testnek akarjuk látni, mert egészségtelennek tartunk olyan testet, melynek egyes tagjai korlátozva vannak a rendszeres fejlődésben.

Hosszu sorát írhatnók le azon tényeknek, melyek okot szolgáltatnak panaszainkra; de elég lesz ezuttal, ha csak egy eseményt fogunk is megvilágítani.

A „Székely vasut” kérdése napirendre került. Egyik engedményes is, a másik is siet megismertetni tervével és kéri a megyét áldozatra.

Tudjuk, hogy rég eljött az ideje, hogy a Székelyföld és így Háromszék megye is vasutat kapjon. Ez jogos is, meg méltányos is, sőt mi több, ma már kikerülhetetlen.

Ha a megye fizet, aránylagosan mi is fizetünk. Ha már fizetünk kell, jogunk van hozzászólni is.

Ki hallotta ez ideig az engedményesektől, hogy az Orbai-járási vasutat kapna, illetőleg ezt az intézkedést tervbe vették volna?

És miért nem?

Mostoha gyermek a mi járásunk.

Erdővidéknek már van, Seps- és Kézdi- nek talán mielőbb lesz vasútja; nekünk nem lesz.

Az okokat és összefüggést hiába keressük; nem találjuk.

Hogy Seps-Szentgyörgyről fel Maksa és Csernáton alatt Kézdi-Vásárhelyre minő forgalom kívánja egy helyi érdekű vasut kiépítését a megye részéről, nem bírom fel fogni. Azért a néhány hektóliter buzárért, mi ezen a téren terem, nem érdemes vasutat építeni s a sokkal fontosabb és egész megyére kiható Orbai-járást már közgazdasági szempontból is mellőzni.

Az Orbai-járási talán több forgalmat képes felmutatni, mint Kézdi- nek az a része, melyet fennebb körvonaloztunk. Itt van a szállításra alkalmas épületfa, bükfa, deszka, szitakéreg, fadoboz stb.; itt kapható közszen s esetleg épülhetne vasgyár is. Továbbá itt van a kitűnő gyógyhatású kovászai fürdő is. Mindezt mellőzni, bármi okból, kár.

Nézetünk szerint megyénk vasutvonala részére leghelyesebb lenne a következő irány: Csikból Bükszádnál az Olt mellett le Seps-Szentgyörgy mellett Uzon községhez; Uzonról le Prázmár mellett a brassói pályaudvarhoz; mint fővonal, Uzonról kiindulva, Nagy-Borosnyó, Papolcz, Kovászna, Gelence, Kézdi-Vásárhelyre s onnan Bercekre és az Ojtoz felé; ott csatlakoznék a romániai galaczi vonallal. Ez is lehetne fővonal teljes kiépülés esetén.

Nem vonjuk kétségbe, hogy ezen vonal talán hosszabb és így valamivel költségesebb is lenne, de Háromszék érdekeinek csak így felelne meg.

Azt hisszük, midőn szerény észrevételeinket úgy az engedményes urak, mint a megye közönsége szíves figyelmébe ajánljuk, nem tanusítunk szűk látókörűséget, sem tisztán helyi érdekből nem szólnunk.

Avagy most is és ezután is mostoha gyermekek leszünk, s mindazt, a mi jó, a mi be-

ses, megtagadják örökké tőlünk, de különös gondnal és előrelátással mindig részletnek abban, a mi bánt és elkeserít, illetőleg elkoldusit?!

r. l.

Kézdi-Vásárhely, 1886. szept. 27.

Tekintetes szerkesztő ur!

Mintán teljes szeretettel és igaz ragaszkodással vagyok mindazok iránt, kik városunkkal szemben bármely irányban jó indulatot és némi vonalmat tanusítanak, engedje meg nekem, hogy szeretett főpásztorunk Szász Domokos ő méltóságánál tett látogatásunkról megemlékezzem.

A mint híre jött, hogy püspök ur ő méltósága Seps-Szentgyörgyöt hivatalos látogatásával megtiszteli: közös ohajjá vált, hogy mi kézdívásárhelyiek, kik el vagyunk hagyatva kormánytól, nagy férfaktól, országgyűlési képviselőktől, ki vagyunk zárva a jó akaratból, megfosztva a multban kiérdemelt beneficiumoktól, szereteit főpásztorunknál tisztelgünk; mutassuk meg neki, hogy erős bennünk a hit, s így, ha mindenki kicsinyelve fordul is el tőlünk, nem hagy el Isten, kitől származik minden jó és könyörület ajándék.

Városunk e küldöttsége méltóan is volt szervezve. Egyháztanács, városi tanács, tanító-testület, ügyvédi kar, polgárság mind, mind képviselve volt. Egy hosszú kocsisor vitte a tisztelgőket folyó hó 25-én Seps-Szentgyörgyre.

A tisztelgő küldöttséget tiszt. Székely János ref. pap vezette, ki püspök ur előtt oly szépen, magasztosan és találóan esztelte a hívek igaz szeretetét, ragaszkodását és tiszteletét, hogy ez méltán beillt eddigi beszédei koronájának. A küldöttség öregebbjei, kik a püspök urat egykor — Kézdi-Vásárhelytől lakván bátyjánál — mint kiskori ifjút ismerték, könnyeztek; hullatták a viszontlátás örömkönnyeit. Szónokunk beszédére püspök ur ő méltósága csaknem 10 percig tartó eszmegazdag, szívélyes beszéddel válaszolt, felemlítvén többek között, hogy sok édes emlék és ebből kifolyólag rokonszenves szeretet fűzi Kézdi-Vásárhelyhez, hol pályáját mint helyettes tanító kezdte meg. Főpásztori áldását kérve a küldöttekre és küldöikre, valamint egész városunkra, bemutatatta magának a küldöttség tagjait. Az öreg Tóth Samu és Kovács Áron bátyáink még a püspök kiérkezésétől kezdve kedves emlékből kifolyó ölelést is kaptak. Isten éltesse soká a derék főpásztort, kit nemes szíve felénk oly meleg érdeklődéssel, egyháza iránt oly buzgó szeretettel vonz!

A kik e küldöttségnek tagjai voltak, egyháza és városunk érdekében ez áldozatot meghozták, méltán megérdemlik az elismerést.

Csak előre, polgártársak! A hit, remény, szeretet tartson össze bennünket! Ha az ősi erényeket tisztá erkölcs, munkásság mellett megőrizzük: nem félhetünk, hogy az idők viharja, az emberek ármánykodása megsemmisít.

Sajgó.

A kolera.

A belügyminisztérium bő és kimerítő utasítással látta el még 1884-ben az ázsiai kolera ügyében a törvényhatóságokat. A most aktualissá vált utasításból kivesszük a következő, a közönséget érdeklő részeket:

Az ázsiai kolera leírása. Ázsiai kolera megbetegedés, tehát a járvány kitörését gyaníthatjuk, ha valaki erős hányással, hasmenéssel, görcsökkel, szóval a kolera tüneteivel megbetegszik és tudomás szerint az ázsiai kolera Európa felé vagy Európában terjedőben van. A gyanu annál indokoltabb, ha kiderül, hogy a betegedést nem előzte meg heves gyomor- és bélhurutot okozó behatás és kivált ha a beteg a kolérától már megtelepített helyről érkezett, vagy onnét való utassal avagy valami tárggyal (ruhaneművel, áruval, levéllel) érintkezett. A járvány kezdetén a megbetegedések lassan következnek egymásután, többnyire az első betegek környezetében; a megbetegültek között a kolérának súlyosabb, valamint enyhébb esetei észlelhetnek.

A járvány növekedési és tetőfoki korszakában a kolera-esetek súlyossága és gyako-

risága legnagyobb, azok nagyobbbrészt teljesen kifejlődött körjelekkel lépnek fel és a hirtelen halállal végződő körjeletek szaporák. A járvány alábbhagyását jelzi a koleraesetek súlyosságának, halálak kimenetelének és gyakoriságának csökkenése. A járvány megszüntével a többnyire enyhébb kolera-eseteket más szörványos betegségek váltják fel.

Az ázsiai kolera kóros tünetei. A betegség előjelei a következők: Étvágyhiány, rossz szájíz, undor az ételtől, hasmenéssel váltakozó székrekedés, főleg gyomornyomás, bőfőgés, hangos haskorgás, melyekhez nyugtalanság, álmatlanság, mell-szorongás és nagy levertség érzete járul. Ezen állapot egy órátl több napig tarthat. A beteg erőltetve jár fenn, foglalkozásába szokatlanul hamar belefárad. Gyakrabban ezen elősorolt körjelek közül csupán a hasmenés (diarhoea choleric) észlelhetik, mely után a kór teljesen kifejlődik. Némely esetben, a heves tünetmenyek előjelei nélkül, rögtön is fellépnek.

Az előjelek súlyosbodván, következő jellegző környetek mutatkoznak: 1. A hasmenés, mely hangos korgás kíséretében gyakran és hirtelen ismétlődik; eleintén halvány-sárga, azután rizsfőzethez hasonló nyákos és fehéres csafatokat tartalmazó savó ürítetik ki fájdalom nélkül, néha a beteg látszólagos könnyebbülésével; 2. a hányás, mi által a beteg eleintén ételmaradékot, később szintén rizsfőzethez hasonló nyálkás savót ürít ki; 3. égető szomjúság; 4. kínos, dermesztő görcsök, melyek eleintén csupán a lábikrában, később a test egyéb izmaiban is jelentkeznek; innét a csuklás; 5. a húgyelválasztás apadás vagy megszűnése; 6. a környi érverés szapora, kicsiny, gyöngö, sőt egészen eláll, így például: az orsó-ütrében; 7. a bőr meghidegül, elpetyhed, az ujjakon megránczosodik és megkékül; 8. a beteg arca sajátságosan beesik, a mélyen ülő szemgolyókat kéklült szemhéjak környezik; az ajkak és a nyelv kékes színezetűek és hidegek; 9. a beteg hangja elveszti csengését; 10. lélekzése szapora, rövid, nehéz, a lehellet hideg. E korszak 3 órátl hét napig tarthat. A hányás, hasmenés és görcsök alább hagyván vagy szünetelvén, a környi üterekben a vér újra kering, a test hőmérséke emelkedik, a bőrkétség oszlik, az arcz kezdi teltségét visszanyerni, de legkedvezőbb jelek gyanánt meleg izzadság kezd fejlődni, a beteg belülről színes kezd lenni s a húgy elválasztása újra megered. E szak tart 3—8 napig. Veszélyes jelek gyanánt tekintendők: az arcvonásoknak a beteg ismerhetlenségéig megváltozása; a szemek mélyen beesése; a nyelv és a lehelletnek, ugyszintén a végtagoknak hullahidegsége; a bőrnek szennyes kék színezete; a környi üterek verésének megszűnése; nagy mell-szorongás; a görcsöknek a felső végtagokra, sőt a törzs izmaira is kiterjedése; a húgyelválasztás tökéletes megszűnése. Baljóslatu jel a mély kábultság (sopor), akadályozott lélegzés és a teljes húgyrekedés. Az ázsiai kolera utóbajai közt első helyet foglal el a húgyvér (uraemia, choleratyphus), mely a húgyelválasztás megszűnéséből származik, továbbá ütszkösödések a test külső felületén, vérhas stb.

Az ugynevezett száraz kolera (cholera sicca), mely minden kiürülés nélkül a többi körjelek mellett halált okozhat, csak igen ritkán fordul elő, míg ellenben a leggonoszabb járványok alkalmával is mutatkoznak egyes enyhébb lefolyású esetek, melyek a kolera név alatt ismeretesek. Ugy a kolera kitörése előtt, mint annak uralkodása alatt is előfordulhatnak kisebb-nagyobb számban heves megbetegedések, a melyek a kolerahoz teljesen hasonlítanak, azonban attól egész eltérő természetűek; ugyanis nem fertőznek s nem terjednek tovább; e betegségeket cholera nostras, cholera europaea vagy cholera infantum stb. névvel jelölik.

TANÜGY.

Tanügyi miseriák.

VIII.

Tekintetes közigazgatási bizottság!

A pürekerci állami iskolai gondnokság 1886-ik évi május hó 27-én tartott gyűlésének 2-ik és 11-ik pontja határozatából kifolyólag a 13-ik pont alapján Fejér Gyula gondnoksági tag külön véleményét jelentett ki — s vétetett jegyzőkönyvre — a gondnoksági utasítások I. f. 4. §-a értelmében.

Nevezett gyűlés 2-ik p. szerint B. S. tanító az 1885-6-ik tanévi jelentését olvasta fel, melynek 6 pontja — mert a tényekkel s az igazsággal meg nem egyezik — általam ezen gondnoksági gyűlésben indokolva kifogásoltott; ugyszintén az iskolai haszonbér meghosszabbítására vonatkozó 11-ik pont is. 1. Az évi jelentésben előterjesztett 2303 féléni iskolai mulasztás, melyben 756 féléni igazoltnak mondatott: nem felel meg a tényeknek! Mert e szerint a 4 iskolában az 1885-6-ik tanévben a 4 tanító külön osztályokban csak 1552 igazolatlan mulasztás volna. Ez pedig nem áll!

Mert a IV., V., VI-ik fu-osztálynak volt ezen tanévben 1600, a IV., V., VI-ik leány-osztálynak 1500, a II-ik, III-ik vegyes osztálynak 800, az I-ső vegyes osztálynak volt ezen tanévben 700 félépítési mulasztása. Tehát összesen igazolt és igazolatlan mulasztás 4600 félépítési tanuló volt ezen tanévben. 2. L. J.-nak I-ső vegyes osztálybeli növendékei elégtelen sikert vizsgáztattak. Olvasni és számolni csak néhány gyengén tudván, egy kitűnő sem volt közöttük; de ennek dacára a tanítónő igazságtalanul és merőben érdemtelenül 12 tanítványának adott kitűnő osztályzatot, a mi pedig homlokegyenest ellenkezik az 1886-ik évi április hó 29-iki nyilvános vizsgálat eredményével, az ott jelen volt tanfelügyelő, lelkészek, tanítók és gondnoksági tagok egybehangzó véleményével, hogy e vizsgálat igen gyenge volt. Sőt az 1885/6-ik tanévben át ezen osztály még — sem a vallástantól, sem a bibliai történetektől — épen semmit sem tanult.

3. B. S. IV., V., VI-ik leány-osztálya nem tudott helyesen olvasni. A magyar nyelvtanból csak az igeidők — jelen, múlt, jövő idő — s az egyszerű mondatok fordultak elő, a mi határozottan a II-dik osztály tananyag körébe tartozik. Az irálygyakorlatok könyvből irattak ki s az is hibásan. Fejbeli szántan nem fordult elő. A táblai szántan példákban csak egy számjeggyel szoroztak és osztottak a tanulókat. A forint 4/-ed részét a gyermek nem tudta — tábla, kréta, s a tanfelügyelő segítségével — kiszámítani. Szóval a legfontosabb tantárgyak: az olvasás, magyar nyelv, irályés szántan, nagyon gyarló lábon állottak. Tehát hamis, a tényekkel s az igazsággal meg nem egyező az iskolai évi jelentés; mert a magas miniszteri tanterv e két említett osztályban nem hogy eléretett volna, hanem még távolról sem lett megközelítve. Ellenben D. M. II. és III-ik vegyes és S. Gy. IV., V. és VI-ik fu-osztálya a vizsgálaton minden tantárgyat a magas miniszteri tanterv betöltésével dícséretes sikerrel mutatott fel, leszámítva az előbbi tanítónak a múlt évből másolt átvett gyarló előkészítettségű mostani II-ik osztályának gyenge állapotát, a mi nagyon kitűnt, de a mely mulasztást D. M. tanító egy évi buzgalma sem volt képes helyre hozni.

4. Hamis, s az igazsággal meg nem egyező az 1885/6-ik tanévi jelentés az iskolai takarékpénztár illetőleg is. Mert nem áll az, hogy e tanévben 210 gyermek 94 frt 72 krt gyűjtött volna, mivel B. S. gyűjtése között 16 frt 40 kr olyan összeg is van, melyet nem az iskolás gyermekek tettek be, hanem mások!

5. A háziiparnak az évi jelentés szerinti bámulatos volta téves s nem felel meg a valóságnak, mert a kiállított tárgyak között idegen kéz által készült s szemlére kitért tárgyak is voltak, melyeket nem az iskolások készítettek. A női kézimunka — leszámítva egyes pontatlan dolgozatokat — elég változatos és kielégítő volt!

6. A „137 kiosztott könyv“ csak tüntetés, nagyzás, mert azok több éven át beszerzett olvasókönyvek, melyeket a szükséghez képest ideiglenes használatul minden évben kiadnak, visszaszolgáltatás kötelezettségével. Az iskolai évi jelentés pedig olyasmit tüntet fel, mintha a 137 könyv az 1885/6-ik tanévben vásároltatott volna meg és aján-dékba osztott volna ki a gyermekeknek.

7. A gondnoksági gyűlés 11-ik pontja alatt az elnökség előterjeszti, hogy az iskolai épület hasznabér-ideje 3 hó múlva lejár, s hogy ezen szerződés még két évre hosszabbítottassék meg. A jelen volt gondnoksági tagok a 300 frt évi hasznabér mellett voltak, alulírott ellenben, mint csaknem két évvel ezelőtt — az 1884-ik év október hó 14-én 173. sz. alatt a nagyméltóságú miniszter urhoz felterjesztett külön véleménye szerint, úgy most is — az iskolai évi hasznabér sokalja s a szerződés illetén meghosszabbításába — az iskola-ügy s az államkincstár érdekében — ismételtelen bele nem egyezik. Mert csak nem 2 év leforgása alatt a létező iskola épületi hiányokat bérbeadó helyre nem hozta, sőt ez irányokban épen semmiféle jogos kívánalmaknak megfelelően — mostani határozott kijelentése szerint — ezután sem hajlandó. Lásd gondnoksági utasítás II. fej. 6. §. 1, 2, 3, 4. p. Ezen pont gyűlési tárgyalása törvényellenes azért is, mert a gondnokság elnöke maga a háztulajdonos és érdekelt fél, a jelen volt másik 2 gondnoksági tag pedig alárendeltje s érdektársa. Lásd gondnoksági utasítás I. fejezet 4-ik §-a 1-ső bekezdés.

Ezekből kifolyólag tehát, mivel L. J. oklevél nélküli tanítónő, ki az iskolai törvény ellenére, a miniszter ur tudta nélkül, teljes 500 frt rendszeres évi fizetéssel helyeztetett ide, ki a múlt és jelen tanév leforgása alatt gyenge és elégtelen sikert vizsgálatokat produkált s így a két tanévi sikertelen működés után, még ha protekció útján netalán oklevelet szerezne is (mint ezt maga tanuk előtt fennen hirdette), állásában itt

meg nem erősíthető (Lásd gondnoksági utasítás II. fej. 13. §.); mivel nevezett 12 kitűnő osztályzatot adott növendékeinek érdemtelenül, kik között egy kitűnő sincs; mivel a tanításhoz s annak módszeréhez mit sem ért, sőt a múlt évi I-ső osztályát tudomásunk és D. M. tanító szerint egészen elhanyagolta és a nevezett osztálytanító ezen átvett gyermekeket még a tanév elején csaknem teljes számukban vissza akarta küldeni az I-ső osztályba s velük a tünitást az i betűn és a számtani egység fogalmán kellett, hogy újra kezdje; mivel nevezett a tanítói állás megalázásával magához díjzétés mellett cigány néjösszontyot hívatott kártyát vetni, szerencsét mondatni, s így a babonáságot a tanítóság, a tanügyi szegényre istápolta; mivel nevezett az iskolai törvény kijátszásával a magas állam és a pürkerezzi egyház törvényes szerződésének 4-ik pontja megszegésével Koós Ferenc tanfelügyelő által lett direkt ide helyezve: ezen oklevél nélküli, szakképtelen, nem törekvő tanítónőnek haladéktalan elhelyeztetését mély tisztelettel kérem!

Mivel végre a IV., V., VI-ik leányosztály tanítója B. S. az igazsággal, a tényekkel ellenkező hamis évi jelentést olvasott fel gyűlésünkben s öntudatosan félre akarta vezetni, mint tanító, első iskolai hatóságát; mivel az iskolai felsőbb osztályokat szakképzetlensége alapján sikerrel vezetni nem tudja s e tanévben is minden tanfelügyelői elnézés, segítése, kímélet alapján ismét csak gyenge vizsgálatot adott; mivel a múlt időben is a magyarnyelvtant és számtant, ezen két legfontosabb tantárgyat, saját beismerése, írásbeli kötelezettsége s a megyei tanfelügyelő helyben hagyása szerint K. Gy. T. és D. M. tanító társai tanították helyette saját tulajdon osztályában; mivel a gondnokság jegyzőkönyveit helyesen fogalmazni nem tudja s ma is hol B. K., hol D. M. tanító urakat kéri fel ezeknek fogalmazására; mivel a nevelésügyi előrehaladottsága, az állami iskola jól felfogott érdeke s gyermekeink korszerű alapos oktatása szakképzett tanítót követel: kérem azért nevezett tanítót nyugdíjba helyeztetni, annál inkább, mivel B. S. a tanítói szaktérben ma is épen ott áll, a hol őt ezelőtt 18 évvel az iskolai törvény életbelépése találta!

Ezen külön vélemény főtárgyát s indokait alapján tehát ismételve mély alázattal kérem L. J. tanítónő elhelyeztetését, B. S. tanító nyugdíjba helyeztetését és a magas évi 300 frt iskolai hasznabérlet összegének 200 frtra történendő redukálását.

Ezek után teljes tisztelettel vagyok Pürkerezcen, 1886. május hó 31-én alázatos szolgálja:

Fejér Gyula,
ev. lelkész s gondnoksági tag.

Elvi jelentőségű határozatok.

Midőn a részvénytársaságok az 1875. évi XXXVIII. t.-cz. 180. §-a értelmében közgyűlési jegyzőkönyveiket az illetékes kir. törvényszékhez akár eredetiben, akár másolatban bemutatják: ezek a jegyzőkönyvek a m. kir. pénzügyi közigazgatási bíróságnak 1886. márczius hó 1-én 4245—1885. számú határozata értelmében bélyegmentesek. (Illetékességi díjgyezék 79. tétel c) pontja.)

Liszt elárusítható-e hetivásáron? A pécsi kereskedelmi és iparkamara tapasztalván, hogy némelyik iparhatóság a lisztet élmei szernek, némelyik pedig iparciknek tekinti s e szerint a lisztnek hetivásáron való árusítását vagy megengedi, vagy pedig megtiltja: e tárgyban elvi határozatot kért a miniszteriumtól. A m. kir. földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium erre folyó évi 39,821. sz. alatt kijelentette, hogy a liszt igen is az élmei szerek sorába tartozik s ennél fogva az 1884. évi XVII. t.-cz. 50. §-a értelmében hetivásáron bárki által árusítható.

Különlélek.

— **Uj főügyész.** Marosvásárhelyi főügyészé a kir. kúriához kinevezett Sebestyén Mihály helyébe Vita Sándor marosvásárhelyi ítélőtáblai rendes bíró nevezetett ki.

— **Mulatság.** A háromszékmegyei Erzsébet árvaléány-nevelő intézet jövő hó 16-án egy nagyszabású mulatságot fog rendezni, melynek programját hangverseny, táncszívalom, tombola és közvacsora fogja képezni. A rendező-bizottság a legkedvezőbb előjelek mellett kezdette meg működését, mennyiben szerencsés volt elnököl megyénk két igen tisztelt népszerű alakját: gr. Mikes Benedekné és Potsa József főispán ur ő méltóságait megnyerhetni. A két alelnöki tisztet id. Tóth Istvánné és Szöcs József polgármester fogják betölteni. A rendező-bizottság szerencsés volt több főrangú höl-

gyet is a hangversenyen való közreműködésre megnyerni. Minden jel oda mutat, hogy e mulatság rendkívüli sikert fog aratni. Előre is felhívjuk rá a közönség figyelmét.

— **Halálozás.** Bereczki id. Gábor Imréné Tréfas Victoria, egy köztisztelőben álló nő és derék családanya; folyó hó 25-én meghalt. A kiadott gyászjelentés szövege a következő: „Idősb Gábor Imre volt bereczki polgármester, m. kir. postamester, és gyermekei: Gábor Péter kézdijárási főszolgabíró, neje hatolykai Potsa Berta és gyermekei: Pál, Janka; Gábor Antal m. kir. postatiszt, neje Merza Józsefa és gyermekei: Antal, Emilia, Victoria, Erzsébet, Andor; Eliz Finta Jánosné, férje Finta János bereczki polgármester és gyermekei: Ferencz, Erzsébet; ifj. Gábor Imre, neje Gábor Erzsébet és gyermekei: István, Aron, Imre; Gábor Mátás háromszékmegyei közigazgatási joggyakornok; Gábor István m. kir. távirat-kezelő; Ágnes Mayer Ignáczné és férje Mayer Ignác okl. állatorvos, m. kir. vesztégtintézet segéd; ugyiszintén Farkas József és legifjabb Farkas Ignác, mint néhai Victoria ifjabb Farkas Ignácné gyermekeit megtört szívvel tudatják a forrón szeretett és feledhetlen hitves, jó anya, anyós és nagymama bereczki id. Gábor Imréné Tréfas Victoria asszonynak élete 63-ik, boldog és áldásteljes házasságának 46-ik évében folyó évi szeptember hó 25-én esti 9 órakor, hosszas és súlyos szenvedés folytán, a halotti szentségek ájtatos felvételé után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hiült tetemei folyó hó 28-án d. e. 9 órakor fognak a r. k. egyházi szertartás szerint az engesztelő áldozat bemutatása után a bereczki r. kath. sírkertbe az örök nyugalomnak átadatni. Béke lengjen porai felett! Bereczk, 1886. szept. 25.“

— **A kolera.** Szombaton déltől vasárnap délig a fővárosban 54 egyén betegedett meg Budapesten kolérában, kik közül meghalt 15. A járvány kezdete óta vasárnapig megbetegült 400 egyén, meghalt 126. Pestmegye több községéből szintén koleraeseteket jelentenek, melyek közül több halálos kimenetelű volt.

— **Brassói áruaktár Ruszcsukban.** A brassói iparegylet elnöksége egy ruszcsuki kereskedővel oly megállapodásra jutott, hogy Ruszcsukban a legnevezetesebb brassói termékekből állandó bizományi raktárt létesít. Egyelőre a következő iparcikkek bizományi elárusítása tervetett tervbe: bőr, posztó, gyapjúárak, tulipános ládák, fa-palaczkok, kötelesárak.

— **Jókai az erdélyi kultúregyesületnek.** Jókai Mór tudvalevőleg az erdélyi kultúregyesület javára áruba bocsátotta kéziratait, egy-egy oldalt két frtjával. A kéziratokért összesen 1401 frt folyt be, mely összeget a költő következő levél kíséretében küldötte meg az egyesület igazgatóságához: „Méltóságos igazgatóság! Bátor vagyok az erdélyi közművelődési egyesület hazafias czéljára 901 frtot és egy 500 frtos alapítványt beküldeni, mint a magyar közönségnek kézirataimért beküldött kegyeletes adakozása eredményét. Kérem az előbbi összeg értéke szerint magamat az alapító tagok sorába felvétenni; kíváncsom, hogy Isten segítse az üdvös czélhoz e minden tekintetben áldásos működési intézetünket, de segítse a nemzet is; elég volt már a szavakból, beszéljenek a tettek! Maradok a méltóságos igazgatóság igaz hive Jókai Mór.“ — Jókai a jelentkezés sorrendjé szerint az „E. M. K. E.“ 1335-ik alapítója.

Hogy a közönség izlésének megfelelő szépirodalmi hetilap aránylag rövid idő alatt nálunk is közkedveltségnek s elterjedésnek örvendhet, azt legjobban bizonyítja a „Gond-űző“ szépirodalmi hetilap, mely két évi fennállása alatt oly díszes és nagyszámú olvasóközönséget hódított a maga részére, hogy már harmadik évfolyamában a korszellemével lépést tartó tetemest és meglepő újításokkal lépett föl, úgy annyira, hogy nemcsak a hazai, de a külföldi hasonirányú válatatok között is első helyet foglal el. Új szellemének és irányának jobban megfelelőleg a lap III. évfolyamának első számával régi czimét megváltoztatva, ezennel „Magyar Családi Lapok“ czimen fog megjelenni, mint a „Gondűző“ III. évfolyama. Előttünk fekvő első számából látjuk, hogy a szépirodalmi rész munkatársai, miként eddig, úgy ezennel is hazánk s a külföld legkitűnőbb írói lesznek, kikhez méltán sorakozik a legdíszesebb művész-koszorú, kiktől a legremekesebb illusztrációkat közli. A „Magyar Családi Lapok“ III. évfolyamának első száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Az elátkozott család; regény, írta P. Szathmáry Károly. — Magyar nő; költemény, Reviczky Gyulától. — Az utolsó álom; rajz, írta Sikor Margit. — A szív vértanúja, regény (képekkel); írta Dr. Ennery Adolf, francziából fordította Mártonffy Frigyes. — Az első tiszteletdíj; rajz írta Serédy Jenő. — Halál-

büntetések a középkorban, mivelődestörténeti csevegés Dr. R. R. -től. — Tárca Madarassy Lászlótól. — Mondk, hogy szeretsz! költemény (képpel) Torkos Lászlótól. — Képmagyarázatok. A hétről. — Fővárosi hírek. — Hymen hírek. — Színház, irodalom és művészet. — Vidéki hírek. — Külföld. — Illusztrációk: Két külön világ. A művész jutalma. Mondk, hogy szeretsz! — A borítékon pedig „Tarka Világ“, — „Vegyesek“, — „Ház és tűzhely“, — „Talanok“ — stb. alatt a legkülönbözőbb, érdekesnél érdekesebb apróságokat találjuk. — A mivel magyar közönség lelkes pártfogására ajánljuk e valóban kitűnő képes szépirodalmi hetilapot, mely ugy beltartalom, mint izléses kiállítás és olcsóság tekintetében hazánkban egyedül áll. A „Magyar Családi Lapok“ előfizetési ára negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatvány-számot a „Magyar Családi Lapok“ kiadóhivatala (Budapest, VII. dob-utca 14. sz.) kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve küld.

Az „Ország-Világ“ 39-ik (szept. 25-iki) száma a következő tartalommal jelent meg: Jókai Móról „Két milliomm“ (az Életemből); Paul Bourget-től „Spleen“ (Költemény) Reviczky Gyula fordításában, Bazarroff, Turgenyev regénye; Vértési Arnoldtól „A második asszony“ elbeszélés; Latkóczy Mihálytól „Apró versek“; Eckstein Ernőtl „Az éj Parisban“; Jókai Móról „Lidércz-fények“ (Prolog a pozsonyi színház megnyitására); Bródy Sándortól a „Színészvér“ regény folytatása; Május-tól a hét történet stb. A képek minőség- és mennyiségben méltók a gazdag és kitűnő tartalomhoz. Előfizetési feltételek: január—decemberre 10 frt, január—júniusra 5 frt, július—szeptemberre 2 frt 50 kr., jul.—decemberre 5 frt. Az Egyetértéssel együtt: egész évre 28 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy óra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti utca 6. szám.

Nyílt tér.*)

Fekete francia faille, su-rah, satin merveilleux, satin luxor, atlas, damask, rips és tafeta selymeket meterenkint 1 frt 20 krtól 8 frt 85 krig (körülbelül 120 különböző minőségben) szállít egyes öltönyre való darabokban és végekből vámmentesen a helyszinére szállít G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-aktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr szállítási díj kell.

Nyersselyem (bast) ruhákat (egész selyem) 9 forint 80 krtól egész öltönyre való darabokban, ugyiszintén nehezebb minőségben, legalább két öltöny vételénél, vámmentesen a helyszinére szállít G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-aktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr portó kell.

*) Ezen cikkkért felelősséget nem vállal a szerk.

Sz. 3510. tkkvi.

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Háromszékmegye összesített gyámpénztára végrehajtatónak lemhenyi Boros Gyula (Ladányi) végrehajtást szenvedő elleni 45 frt 10 kr tökétkövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő, Lemheny községében fekvő, a lemhenyi 190. sz. tjkvben A + 915., 916., 917. hr. sz. 545 frt becsértékű, 2817. hr. sz. 26 frt, 2837. hr. sz. 12 frt, 3245. hr. sz. 277 frt, 3317., 3318., 3319. hr. sz. 21 frt, 3430. hr. sz. 70 frt, 3441., 3442. hr. sz. 17 frt, 5121. hr. sz. 19 frt, 7922. hr. sz. 60 frt, 8730. hr. sz. 39 frt, 9269. hr. sz. 31 frt, 9482., 9483. hr. sz. 59 frt, 11140. hr. sz. 79 frt, 11150. hr. sz. 15 frt, lemhenyi Boros Gyula (Ladányi) ingatlanaira nézve a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb ezennel megjelölt ingatlanok az 1886. évi október 15. napján d. előtti 9 órakor Lemheny községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

